

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 4 marca 2013 r.

Poz. 1233

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-VI.4131.31.2013.MS WOJEWODY POMORSKIEGO

z dnia 1 marca 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) w zw. z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012 r., poz. 647 ze zm.) stwierdza się nieważność uchwały Nr 6/VI/20/2013 Rady Miejskiej w Miastku z dnia 25 stycznia 2013 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zespołu elektrowni wiatrowych SŁOSINKO.

Uzasadnienie

Uchwała Nr 6/VI/20/2013 Rady Miejskiej w Miastku z dnia 25 stycznia 2013 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zespołu elektrowni wiatrowych SŁOSINKO została przedłożona Wojewodzie Pomorskiemu wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w dniu 5 lutego 2013 r.

W toku kontroli zgodności z prawem wyżej wskazanej uchwały, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

Zgodnie z tytułem uchwały i treścią jej § 1 ust. 2 oraz uzasadnieniem uchwały celem planu jest umożliwienie realizacji zespołu elektrowni wiatrowych na obszarze położonym w częściach obrębów ewidencyjnych w Słosinku i w Miłocicach, przy czym Rada stwierdziła w uchwale, że plan nie narusza ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Miastko. Jednakże analiza treści powyższego studium, przyjętego uchwałą nr 60/L/98 Rady Miasta i Gminy Miastko z dnia 17 czerwca 1998 r. wskazuje, że w studium nie przewidziano możliwości rozwoju energetyki wiatrowej w obrębach ewidencyjnych Słosinko i Miłocice. Należy podkreślić, że art. 10 ust. 2a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowi, że jeżeli na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, w studium ustala się ich rozmieszczenie.

Jeżeli zatem w studium zostaną wprowadzone zapisy, o których mowa w art. 10 ust. 2a, to dopiero wówczas możliwe jest określenie w planie miejscowym - stosownie do art. 15 ust. 2 pkt 3a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - granic terenów pod budowę urządzeń, o których mowa w art. 10 ust. 2a, oraz granic ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że uchwalenie przedmiotowego planu nastąpiło z naruszeniem art. 9 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, stanowiącego, że ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych oraz art. 15 ust. 1 tej ustawy, zgodnie z którym wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem.

Powyższe z kolei należy uznać za naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, o którym mowa art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, skutkujące nieważnością uchwały rady gminy.

Występuje również niespójność tekstu planu z rysunkiem planu – na rysunku planu znajdują się oznaczenia „SN napowietrzne linie elektroenergetyczne średniego napięcia „VIII strefy ochrony archeologiczno- konserwatorskiej”, nie mające objaśnienia w tekście planu - § 3 ust. 1 uchwały (przeznaczenie terenów). Powyższe uchybienie narusza zasady sporządzania planu miejscowego odnośnie standardów dokumentacji planistycznej, zgodnie bowiem z § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. Nr 164, poz. 1587) na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego, zaś do projektu rysunku planu miejscowego dołącza się objaśnienia wszystkich użytych oznaczeń.

Ponadto w rozdziale 3 uchwały zatytułowanym „Ustalenia szczegółowe dla terenów rozgraniczonych”, w § 10 ust. 1 – ustalenia dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami EW1,EW2,EW3,EW4 i EW5, w pkt 7 dotyczącym parametrów elektrowni przewidziana jest wysokość wieży mierzona od poziomu terenu do osi wirnika – do 125 m (pkt 7 lit. a) , zaś maksymalna moc nominalna urządzenia – 3,0 MW (pkt 7 lit. e). Ustalenia te są sprzeczne z zapisem w prognozie oddziaływania na środowisko, wchodzącej w skład dokumentacji prac planistycznych do uchwały, gdzie na str. 37 mowa jest o tym, że ”Prognozowany rozkład poziomu hałasu emitowanego z parku elektrowni wiatrowych określono przy wykorzystaniu programu WindPRP version 2.7.486 i założeniu, że na terenie eksploatowane będą elektrownie wiatrowe o mocy 2,5 MW (np. Nordex N100/2500,) wysokości wieży 100 m, mocy akustycznej 106 dB i prędkości wiatru 8 m/s”.

Przepis art. 17 pkt 4 cyt. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przewiduje obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko, którą dołącza się do projektu planu. Prognoza ta zawiera informacje o przewidywanych przyrodniczych skutkach gospodarowania przestrzenią zgodnie z przyszłym planem i mimo, że nie ma ona charakteru normatywnego, może istotnie wpływać na kształt planu, ponieważ organy gminy przystępując do opracowania planu winny zawarte w niej uwarunkowania uwzględniać. Przyjęcie zatem w planie ustaleń sprzecznych z uwarunkowaniami prognozy oddziaływania na środowisko należy potraktować jako naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, skutkujące zastosowaniem sankcji przewidzianej w art. 28 ustawy.

Z kolei przepis art. 17 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowi, że wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego ogłasza w prasie miejscowej oraz przez obwieszczenie, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości, o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu, określając formę, miejsce i termin składania wniosków do planu, nie krótszy niż 21 dni od dnia ogłoszenia.

Jak wynika z analizy dokumentacji planistycznej do uchwały, brak w niej dokumentów potwierdzających, że obwieszczenie o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu zostało ogłoszone na tablicach ogłoszeń sołectw Słosinko i Miłocice (zapis o ogłoszeniu na tablicach ogłoszeń tych sołectw znajduje się na obwieszczeniu Burmistrza Miastka o wyłożeniu do publicznego wglądu projektu planu). Tym samym ograniczono społeczność lokalnej, której plan dotyczy, możliwość składania wniosków do planu.

Brak dowodów udokumentowania wykonania powyższej czynności zgodnie z § 12 pkt 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. należy ocenić jako naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego odnośnie standardów dokumentacji planistycznej .

W tym stanie rzeczy Wojewoda Pomorski stwierdził nieważność przedmiotowej uchwały Nr 6/VI/2013 Rady Miejskiej w Miastku z dnia 25 stycznia 2013 r. jako podjętej z naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Pomorskiego.

Wojewoda Pomorski

Ryszard Stachurski